

Evanghelia zilei de duminică: Judecătorul nedrept

Comentariu la duminica a 29-a din Timpul de peste an (Ciclu C). „Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Săi care strigă zi și noapte către El, și îi va face să aștepte?” (Lc 18,7). Chiar și atunci când rugăciunea noastră pare ineficace, nu uita că Dumnezeu ne aude din primul moment și caută ce este mai bun pentru fiecare.

Evanghelie (Lc 18,1-8)

Le-a spus o parabolă referitor la datoria de a se ruga întotdeauna și

de a nu se descuraja: „Într-o cetate, era un judecător care nu se temea de Dumnezeu și nu-i păsa de oameni. Și mai era în cetatea aceea o văduvă care venea la el și-i spunea «Fă-mi dreptate împotriva dușmanului meu!» Dar, mult timp, el nu a voit. Apoi și-a zis: «Deși de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu-mi pasă, pentru că nu mă lasă în pace, îi voi face totuși dreptate văduvei acesteia ca să nu vină și să mă tot bată la cap»”.

Iar Domnul a zis: „Ați auzit ce a spus judecătorul nedrept! Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor săi care strigă zi și noapte către el, chiar dacă-i face să aștepte? Vă spun că le va face dreptate îndată. Dar, când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?”

Comentariu la Evanghelie

În capitolul anterior al Evangheliei după sfântul Luca, Isus vorbea despre venirea Împărăției lui Dumnezeu la parusie, la sfârșitul timpurilor. Continuând cu același subiect, Se întreabă acum: „când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?” (Lc 18,8). De ce Se întreabă Isus asta? Prin această parabolă pe care tocmai am citit-o, subliniază că mulți dintre urmașii Săi, oameni care se roagă, poate nu au o credință atât de bine formată și de solidă pe cât cred ei, și vrea să-i învețe ceva.

Problema este foarte actuală. Nu ni s-a întâmplat oare, în fața unei nevoi pe care o considerăm urgentă, să apelăm la Domnul în rugăciunea noastră și să nu primim răspuns? Isus este conștient că așa se întâmplă de multe ori, și de asemenea că există persoane care, neobținând

repede ceea ce cer, se descurajează, își pierde încrederea în puterea rugăciunii și chiar se plâng de Dumnezeu și se depărtează de El.

Gândindu-Se la ei și la noi, Isus propune o parabolă cu două personaje: un judecător nedrept și o săracă văduvă pe care nu o băga în seamă. Judecătorul ar fi trebuit să asculte părțile și să emită o sentință dreaptă conform Legii lui Moise. Judecătorii, conform cărții Exodului, trebuiau să fie „oameni cu experiență, temători de Dumnezeu, oameni credincioși și cinstiți” (Ex 18,21), dar acesta era un personaj nedrept, fără scrupule. Pe de altă parte, văduvele care nu aveau resurse, erau alături de orfani și străini, cele mai slabe și neprotejate persoane din societate, și de aceea cartea Deuteronomului spune că Dumnezeu Însuși „face dreptate orfanului și văduvei și iubește pe străin” (Dt 10,18). Femeia văduvă din

această parabolă, văzând cât de puțin o băga în seamă judecătorul, apelează la singura metodă pe care o avea la îndemână: să insiste iar și iar, cu perseverență, chiar cu insistență, până când reușește să înduplece atitudinea judecătorului. Acesta, sătul să-i mai audă rugămințile, termină prin a-i acorda ceea ce nici respectul față de Dumnezeu, nici față de oameni, nu reușiseră: „pentru că nu mă lasă în pace, îi voi face totuși dreptate văduvei acesteia ca să nu vină și să mă tot bată la cap” (Lc 18,5).

„Prin urmare – comentează Papa Francisc – să învățăm de la văduva din Evanghelie să ne rugăm mereu, fără a obosi. Era curajoasă această văduvă! Știa să lupte pentru copiii ei. Mă gândesc la multe femei care luptă pentru familia lor, care se roagă, care nu obolesc niciodată. O amintire astăzi, din partea noastră a tuturor, pentru aceste femei care, prin

atitudinea lor, ne dau o mărturie autentică de credință, de curaj, un model de rugăciune”[1].

Isus trage concluzia acestei pilde urmând procedura rabinică *qal wa-jómer*, adică un argument *a fortiori*: dacă se întâmplă acest lucru..., cu atât mai mult se va întâmpla celălalt. Dacă un judecător nedrept se lasă mișcat de insistență, atunci Dumnezeu, care este drept și, mai mult, Tată milostiv, cum să nu facă dreptate copiilor Săi atunci când aceștia se apropie de El cu încredere?

Isus ne asigură că Dumnezeu ne ascultă din primul moment, chiar dacă avem uneori momente de oboseală și descurajare, când rugăciunea noastră pare ineficace. Însă rugăciunea nu este o baghetă magică ce împlinește tot ceea ce ne trece prin minte. Domnul ne ascultă întotdeauna și ne cunoaște dificultățile, dar El știe mai bine

decât noi de ce avem nevoie și că, uneori, este mai bine să întârzie răspunsul, pentru a ne da timpul necesar să discernem ceea ce ne este cu adevărat de folos. Mons. Fernando Ocáriz ne învață că „a începe în fiecare zi o viață de rugăciune înseamnă a ne lăsa însoțiți, în momentele bune și în cele grele, de Cel care ne înțelege și ne iubește cel mai mult. Dialogul cu Isus Cristos ne deschide noi perspective, noi moduri de a vedea lucrurile, întotdeauna mai pline de speranță”[2].

---

[1] Papa Francisc, *Angelus*, 20 octombrie 2013.

[2] Mons. Fernando Ocáriz, Mesaj al Prelatului. Vancouver, 10 august 2019

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-
judecatorul-nedrept/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-judecatorul-nedrept/) (31.03.2026)